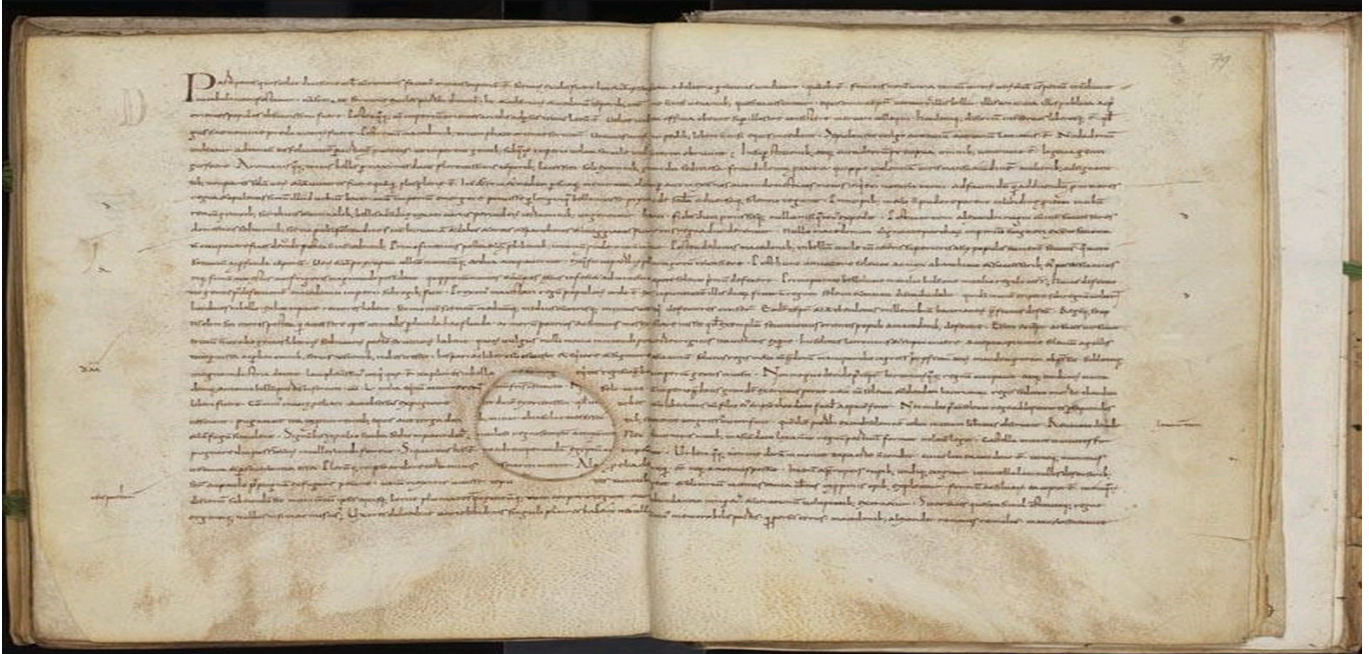

NIEUWS VAN STICHTING TELEMAR NEDERLAND

aan de donateurs van STN:

seizoen 2008-2009

Zit je in de sneeuw of in de nattigheid van Nederland? Voor de laatste groep en dus degene die deze nieuwsbrief leest ;-)) een bijdrage van een donateur.

Rechten en Rekkelijken

In dit 500ste geboortjaar van Calvijn vindt een discussie plaats over hoe het nu zit met de 'rechten' en 'rekkelijken' in de Nederlandse kerken. Gevolg is natuurlijk dat het feit dat Zdarsky 80 jaar geleden de Noren versloeg in de slag bij Kandahar geheel aan de goegemeenschap voorbij gaat. Niet best, want als het nu over 'rechten' en 'rekkelijken' gaat, dan was die slag wel bepalend voor het wel en wee van de skisport in de wereld.

Bij de slag bij Kandahar waren het de 'rekkelijken' die onder leiding van de Zdarsky 50 cm van de ski's zaagden, de hakken vast zetten en besloten dat alle ski-termen voortaan in het Duits moesten. Slalom heette voortaan 'Torlauf', zelfs de Kristiania heette ineens 'abswung', voor Telemark werd uiteraard geen Duitse term verzonnen, die techniek werd gewoon uit alle leerboekjes gehaald, want dat was de religie van 'de vijand'. Herr Professor Kruckenhauser deed er in de zestiger jaren nog een schepje bovenop door het 'Österreichischer Schi-Lehrplan' te publiceren. Wonderbaarlijk genoeg wordt in de hele wereld nog steeds volgens deze methode les gegeven hoewel de ski-juffen dat natuurlijk niet weten. Er werd bepaald dat we in klasjes skiles moesten hebben en dat de ski-juf voorop skiet waarna wij er allemaal achteraan moeten skiën. En dat terwijl de jeugd van tegenwoordig vooral cool-vette tricks wil maken.

Maar goed, 80 jaar geleden scheidden de 'rekkelijken' zich af van de 'rechten'. De 'rechten', dat wil zeggen zij die de Telemark techniek trouw bleven, trokken zich terug in de Noorse bergen en bleven vasthouden aan de geknielde bocht. Sommigen emigreerden naar de Nieuwe Wereld om daar een nieuw leven op te bouwen in de bergen van Colorado. De 'rechten' hadden het wel moeilijk en leden een kwijnend bestaan totdat uit een onverwachte hoek hulp kwam. Een stel hippies (en die waren toch niet zo 'recht') waren de 'rekkelijken' beu omdat die toch wel heel erg 'recht' in al hun rekkelijkheid waren. Het waren de jaren zeventig en als je dus geen geel/roze gestreepte skioveral aan had dan kon je natuurlijk niet skiën. Ja, en die hippies vonden dat geel/roze gestreepte skioverals weer niet bij hun lange haren pasten (make love, not war!). Daarom kwamen zij terug bij het oude geloof. Lo and behold; langzaam kwamen uit allerlei kieren en gaten de Telemarkers gekropen. Er begon zelfs een echte Telemark cultuur te ontstaan.

Ondertussen kregen de 'rekkelijken' het zwaar te verduren van een nieuwe richting die (o, horror) zich slechts op één plank voortbewogen. En of dat niet genoeg was, gebruikten ze allemaal Amerikaanse woorden! In plaats van 'ein dreizestiger Tonne Rolle' heette het ineens een 'threesixty barrel roll', om van 'grabs' (Greiffe), 'switch' (een Zdarsky aanhanger skiet alleen vooruit, dus daar is geen Duits woord voor), 'twintip' (Doppel Spitze) etc. nog maar niet te spreken.

En om dat nog erger te maken kwamen dus ook de 'rechten' weer ten tonele. In het begin bleven de Telemarkers trouw aan hun 'hippy sticks' maar als snel hadden zij 'fat boards'. Als ze ze nu 'Fette Bretter' hadden genoemd, tja,

dan hadden de nazaten van Zdzarsky er nog wel mee kunnen leven, maar nu...

De druk werd de 'rekkelijken' te groot en zij ondergingen een schisma, de 'carvers' (rekkelijke rekkelijken) scheidden zich af van de 'wedelers' (rechte rekkelijken).

Ook binnen de 'rechten' waren er de nodige splitsingen – degenen die een actieve binding wilden konden niet door een deur met degenen die een neutrale binding wilden. Degenen die ambio voorstonden konden niet overweg met de 'old schoolers' die diep door de knieën gingen. Of degenen die van mening waren dat een echte Telemarker niet op de piste skiet en geen gebruik maakt van liften. Om nog maar niet te spreken van degenen die beweerden dat leren schoenen beter waren dan plastic! Maar gelukkig bleven de hippie invloeden aanwezig en tolereerden de verschillende stromingen elkaar redelijk (peace!).

In ieder geval, de skisport heeft in de laatste 80 jaar meer schisma's ondergaan dan alle Calvinisten in 500 jaar (en die konden er wat van). Dus, om even terug te komen op het begin, ik vind dat we 2009 het jaar van de slag bij Kandahar moeten noemen.

Happy turns, Klapski

(degenen die het allemaal nog eens na willen lezen: Two planks and a passion; Roland Huntford, 2008)

Vragen over deze nieuwsbrief, email adres wijzigen of uitschrijven: TelemarkNederland@planet.nl